

למאורות ברקיע השמים. כלתו תלין בההוא רקיע השמים. רקיע שעל גבי החיות דא ההוא דכתיב, (יחזקאל א) ודמות על ראשיה החיה רקיע בעין הקרחה דא ההוא קדרמן (נ"א הד קדרמאה).

זהו מטען וללה לא היה מאן דיביל לאסתפלא ולמנדע. מי טעמא משומ דאייה סתיים במחשבה. ומהשבה דקודשא בריך הוא טמירא סתימה עלהה. מהשבה דבר נש בכל עלמא (ס"א לא יכילה) לאתדבكا ולמנדע לה. מלין תלין במחשבה עלאה היה מאן דיביל לאתדבקה לוון. מהשבה (עלאה) ממש על אחת כמה וכמה. לגו מן מהשבה מאן אייה דעבד רעניוני. זהו היה סוכלתו למשאל כל שכון למנדע. אין סוף היה רשותא כלל ולא תליא שאלתא ביה ולא רעניונא לאסתפלותא דמחשבה כלל. מגו סתימה דסתימה, מריש בחיתו דאין סוף, בהיר בהירו דקיק ולא ידיע. סתים בסתימה (נ"א בראשית) כחדודא דמחטה. רוא סתימה דמחשבה לא ידיע עד דאתפסת בהיר מיפוי. באתר דאית ביה רשיימין דאותו פלהן. מטען נפקן.

בריש פלא. א רישא וסופה הכל דרגין. רשיימו דארושים ביה דרגין כלוה. ולא אקרי אלא

אחד. לאחזהה דאף על גב דעתה ביה דיוקנין סגיאין לאו איהו אלא חד. ודע איהו את דעתlein ותתайн תלין ביה. ראשיתא דאל"ף טמירו דרזא דמחשה עלאה. וההוא אטפשו דההוא רקיע עלאה כלא סתים בההוא רישא. בגין כד נפיק א' מהאי רקיע בדיוקנא דרזא דרישא דמחשה נפקא. בההוא אמצעיתא דאל"ף שית דרגין קלילן ביה רוז דכלחו חיות טמירין עלאין (ס"א דסליקון) (ס"א דתלין) מגו מחשה.

חד נהирו דנהיר ואותגניז. דהא נהирו דעת (ט) דברראשית (ס"א ב' דברראשית). חום היום דהוה אברהם יתיב פתח האهل דעתה פתחא מתחא לעילא. וחום היום נהיר על ההוא פתחא ונחרא מתחן.

תגביא נהирו דאויל לאתחשבא לעת פנות ערבות. רוז דצלותא ד יצחק לאתקנא האי דרגא דכתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשומם בשדה לפנות ערבות. אסתפלותא דערב וחשוכן כלחו לגביה. בהאי פנות ערבות ואסתפל נ"א אסתהן יעקב בההוא ממנא דעתו.

תליתה נהирו דכליל תרין (דף כא ע"ב) אלין. נהирו דנהיר באסותא. רוז דכתיב בעקב (בראשית לט) ויורה לו השמש וגוי. ודע אידי פד אתקליל בההוא פנות ערבות. מבאן וללהאה והוא צולע על ירכו. דא איהו נצח ישראל.

על ירכו ירכו כתיב ולא ירכיו, דא דרגא רביעאה.
 דלא (קעא א) אתنبي בר נש מתמן עד דאתא שמואל,
 ועליה כתיב, (שמואל א טו) וגם נצח ישראל וגוי, פдин אתkon
 דהוה חלשא מבד אסתבן יעקב אבינו בምפה דעתשו.
 (תקונים כ"ה) ויגע בכף ירכו כד אתה לגביו דיעקב נטול
 תוקפא מההוא פנות ערב בדין תקיפה. ויעקב
 הוות אתפליל ביה ולא יכול ליה. וירא כי לא יכול לו
 ויגע בכף ירכו. נטול תוקפא דין מתמן. בגין (קעא א, קסא
 א, קעא א) דירכא איהו לבר מגופה. דיעקב גופה הוה,
 וגופיה הוה כליל ברוזן דתרין דרגין ברוזן דאקרי אדם.
 כיון דנטול תוקפא לבר מגופה, מיד ותקע בה ירך יעקב.
 ולא אתنبي בר נש מתמן עד דאתא שמואל. ועל דא
 נצח ישראל כתיב ביה כי לא אדם הוא. יהושע
 אתنبي מהודו של משה דכתיב (במדבר כז) ונחת מהוד
 עליו. הוד. ודא דרגא חמישאה. נצח ירכא שמאל לא
 דיעקב. ובгин כה אתה דוד וכליל ליה בימינה דכתיב,
 (תהלים י) בעימות בימינך נצח. ימינך לא כתיב אלא
 בימינך. מאי טעם אתחלש ירכא דיעקב, בגין
 דאתקרב ביה סטר מסאבא ונקייט תוקפא מניה ואתעכבר
 עד שמואל, ועל דא (שמות קיא ע"א) אתה לאדרא דדא
 איהו ירכא דישראל דכתיב וגם נצח ישראל. ועל דא
 כל מילוי הוא בדין בשירותה ובסופה.

וְתוֹ קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא כָּלִיל לֵיהּ לְבַתֵּר בְּהֵדָה. אִימְתֵּי
לְבַתֵּר דְּמָשָׁח מֶלֶכְיִן. וְעַל דָּא שְׁקִיל אִיהּוּ (תרומה קב'ה
ע"א) בְּמָשָׁה וְאַהֲרֹן. מָה מָשָׁה וְאַהֲרֹן בְּתְּרֵין סְטְרֵין
דְּלֻעִילָּא, אֲף הוּא לְתַתָּא בְּגֻוֹנָא דְּאָפָונָן תְּרֵין סְטְרֵי. וּמְאָן
אָפָונָן. בְּצָח וְהֵדָה. בְּגֻוֹנָא דְּמָשָׁה וְאַהֲרֹן דְּלֻעִילָּא. וּבְלַהּוּ
דְּרֵגִין אֲחִידָן דָּא בְּדָא דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים צט) מָשָׁה וְאַהֲרֹן
בְּכָהָבָיו וְשָׁמוֹאָל בְּקוּרָא יְשָׁמוֹן. דָּהָא שִׁית סְטְרֵין אֲתַבְּלִילוּ
וְאֲחִידָן דָּא בְּדָא.

בְּמָה דְּאָלֵין אֲחִידָן מָשָׁה וְאַהֲרֹן וְשָׁמוֹאָל, אוֹפֵה הַכִּי
אֲחִידָן (ס"א דָא בְּדָא) יְעָקָב מָשָׁה וְיְוֹסָף. יְעָקָב
מְאַרְיָה דְּבִיתָא. מִית יְעָקָב נִטְלָה מָשָׁה בְּבִיתָא וּמְגַי לְהָ
בְּחִיָּיו. יוֹסָף עַל יְדֵי דִּיְעָקָב וּמָשָׁה הוּא צָדִיק. (וּתְרוּוּיָהוּ לֹא

שָׁמְשׁוּ בְּבִיתָא אֶלָּא בְּיוֹסָף בְּגִינָן דְּהָהָה צָדִיק).

יְעָקָב בְּיוֹסָף נִטְלָה בְּבִיתָא דְּכַתִּיב, (בראשית לו) אֱלֹהָה תּוֹלְדוֹת
יְעָקָב יוֹסָף. מָשָׁה לֹא שָׁמַשׁ בָּה עַד נִטְלָה לֵיהּ
לְיוֹסָף. כִּד נִפְקַת שְׁכִינָתָא מִן גָּלוֹתָא לֹא יְכַל לְאַזְדוֹנוֹגָא
בָּה אֶלָּא בְּיוֹסָף דְּכַתִּיב, (שמות יג) וַיִּקְחֵה מָשָׁה אֶת עַצְמוֹת
יוֹסָף עַמּוֹ. אַמְּאי בְּתִיב עַמּוֹ. אֶלָּא גּוֹפָא לֹא אַזְדוֹנוֹג
בְּנוֹקָבָא עַד אַזְדוֹנוֹג בְּהָדִי בְּרִית. וְעַל דָּא מָשָׁה נִטְלָה לֵיהּ
לְיוֹסָף עַמּוֹה. כִּיּוֹן דְּהָהָה עַמּוֹה שָׁמַשׁ בְּנוֹקָבָא בְּדָקָא
יְאוֹת. וּבְגִינָן כֵּה יְעָקָב מָשָׁה וְיוֹסָף בְּחִדָּא אֶזְלִי.

יעקב מית ו גופיה עלו ליה בארץ קדישא. יוסף מית גופיה לא אתקבר בארץ קדישא אלא גרמי. משה (מית) לא האי ולא האי. אמראי. אלא יעקב בעלה קדמאתה דמטרוניתה הוה. מית יעקב אודווגא ביה במשה. ובעוד דתוה משה בהאי עלמא מנין לה בדקא יאות ואיהו הוה בעלה תנינא. יעקב עלו ליה לא-ארעא קדישא גופיה שלים בגין דאייהו גופא. יוסף גרמי ולא גופיה בגין דגרמין אפונן חיילין ומשרין דלעילא וכלהו נפקי מהו צדיק. וצדיק צבאות אקרוי. מאי טעם, בגין דכל צבאות ומשרין עלאין מגיה נפקין. ועל דא גרמי דאפונן צבאות עלו בארץ.

משה הוה כבר ולא עאל תמן לא גופיה ולא גרמי אלא עלה שכינה בארץ. בתר דמית משה ואותהדרת לעלה קדמאתה ודאי איהו יעקב. מכאן נוקבא דאנטנסיבת בתריין, בההוא עלמא אהדרת לקדמאתה. משה הוה כבר כיון דבעלה קדמאתה הוה בארץ.

משה זכה בחיו מה דלא זכה ביה יעקב. יעקב שמש בה בההוא עלמא, משה בהאי עלמא. ואיתימא דגריעו דמשה הוה. לאו הבי. אלא פד נפקי ישראל ממזרים מסטרא דיובלא הוה. וכל אבונן שתין רברבן

מעלמא עלאה הו. (דף כב ע"א) ובזהו דיווקנו איזלו במדבר וחד מגהון לא עalto בארץ. אלא בגיהון תולדין דלהון פדקא חי דאפון תקונא דסיהרא. וכל עובדי ארעה תקונא דסיהרא הו.

משה שמש בסיהרא בעודו בגופא ומפני לה לרעותיה. פד אתפרט מהאי עלמא סליק בסליקו עלאה ברוחא קדישא ואתהדר ברוחא ליבלא עלאה ותמן אתדקנו באנון שיתין רבוא דהו דיליה. מה דלא הו כו ליעקב דהו אתהדר ברוחא לגו שmeta מה דלא הו כו בחיו (בגין) כיון דביתא אחרא הו ליה.

וארעא קדישא בתקונא (עלמא נ"א דלחטא) אתתקנת בחילא דליילא. ועל דא לא אתחzon למשוי כלחו כחדא. אפונ דעלמא עלאה הו בלחו דייהו כלחו ברוחא. ואפונ דעלמא תפאה הו בלחו דייהו כלחו בגופא. ולא אתחzon למשוי אלין ואלין גו סיהרא. אלא אלין גו סיהרא. ואלין לבר. לבהרא אלין מגו אלין. ובכלחו דעallow בארעה דיווקנו דקדמאי הו. ולא הו בסליקו עלאה כוותיהו. בגין דלא יהא דרא ולא הו מקדמת דנא אפונ קדמאי דאתחזיא להון זיו יקרא דמאריהון אfin באfin.

יעקב שמש בנשו בגופא. לבר אתדקן רוחא ארעה.

מָשָׁה אָתַּפְרֵשׁ מִאֲתֹתִיהָ וִשְׁמַשׁ כֵּד אִיהוּ בְּגֻפָּא בְּהַהוּא רֹוחָא קְדִישָׁא. לְבַתֵּר אֲתַּדְבֵּק רוֹחָא בְּרוֹיחָא עַלְּאָה טְמִירָא דְּלַעֲילָא. וְכֹל דְּרָגֵין הוּא מַתְּדַבְּקָן פֶּלְהָוּ פְּחָדָא. רֹוחָא דְּמָשָׁה דִּיּוֹבָלָא אִיהוּ גֻּפִיָּה דְּשְׁמַטָּה. רֹוחָא דִּיעָקָב לְאֲתַּדְבֵּקָא בְּשְׁמַטָּה, גֻּפִיָּה דְּגַשְׂוִי הָוּה בְּהָאִי עַלְמָא. כָּל אָבוֹן בְּהֹרְדִּין עַלְאַיִן בְּדִיקָנָא דְּלַהֲוּן לַתְּתָא בְּאֶרְעָא (נ"א) בְּדִיקָנָא דְּלַהֲוּן לַמְּתָא מִנְהָוּן בְּדִיקָנָא דְּלַהֲוּן לַמְּתָא בְּאֶרְעָא) וְכֹלְהָוּ תְּלִין בְּרַקְיעַ הַשְׁמִים. הַכָּא רָזָא דְּתַרְדִּין שְׁמַהָּוּ כְּלִילָן בְּחַדָּא וְשְׁכָלוֹלָא דְּלַהֲוּן תְּלִתָּא וְאֲתַּהְדָּרְנוּ לְחַד דָּא לְקַבֵּל דָּא. וְאִיהוּ שְׁמָא גַּלְיפָא מַחְקָקָא כְּלִילָן בְּהָאִי בְּרָזָא

דְּמָהִימָנּוֹתָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעֲשָׂה אָדָם (תהילים כה) סָוד יְיָ לִירָאוּ וְגֹוּ פְתַח הַהוּא סְבָא דְּסְבִּין וְאָמֶר, שְׁמַעַן שְׁמַעַן מֵאָנוּ הָוּא דָאָמֶר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעֲשָׂה אָדָם. (וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֵאָי בְּיָהוּ הַכָּא הָאִי אֱלֹהִים. אֲדֹהֶכְיִ פרָח הַהוּא סְבָא דְּסְבִּין וְלֹא חָמָא לִיה. וּכְמָה דְּשָׁמַע רַבִּי שְׁמַעַן דְּהָוָה קְרִי לִיה שְׁמַעַן וְלֹא רַבִּי שְׁמַעַן, אָמֶר לְחַבְרוֹי וְהָאִי הָאִי הָוָא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא דְּאַתְּמָר בֵּיה (דְּנִיאָל ז) וּעֲתִיק יוֹמִין יִתְּבָ. הָא בָּעֵן אִיהוּ שְׁעַתָּא לְמַפְתָּח בְּהָאִי רָזָא. דְּוֹדָאִי הַכָּא אִית רָזָא דְּלֹא אֲתִיהִיב רַשּׁוֹ לְאַתְּגָלִיא. וְכֹעֵן מְשֻׁמָּע דְּרִשּׁוֹתָא אֲתִיהִיב לְאַתְּגָלִיא.

פָתָח וְאָמַר לִמְלָכָא דְהֹוו לֵיהּ כְמָה בְנִיְגִין לְמַבְנִי. וְהֹוו
לֵיהּ אָוְמָנָא. וְהֹהֶן אָוְמָנָא לֹא הֹוו עֲבָד מִדְעָם
אֵלָא מִרְשׁוֹ דְמַלְכָא כְמָא דָאָתָ אָמַר, (משל ח) וְאֵहֶיהָ אֲצָלוֹ
אָמוֹן. מִלְבָא וְהָאִי אֵיהּ חֲכָמָה עַלְאָה לְעַילָּא. וְעַמּוֹדָא
דְאַמְצָעִיתָ (אייז) מִלְבָא לְתַתָּא. אָלָהִים אָוְמָנָא לְעַילָּא
וְהָא אִימָא עַלְאָה. אָלָהִים אָוְמָנָא לְתַתָּא וְהָא שְׁכִינָתָא

(תקוננים ע"ב דף צ"ז א) **דְלִתָּתָא.**

וְאַתָּתָא לִיתְהּ רְשׁוֹ לְמַעַבָּד מִדְעָם בְּלֹא רְשׁוֹת בְּעַלְהָ.
וְכָל בְּנִיְגִין דְהֹוו בָּאָרֶחֶת אֲצִילוֹתָהּ הֹוו אָמַר
אָבָ"א בְּאִמְרָה לְגַבְיָ אַמְ"א יְהָא פְּדִין וּכְדִין, וּמִידָה הֹוו.
כְמָא דָאָתָ אָמַר וְיָאמַר אָלָהִים יְהָיָ אָוֹר וּיְהָיָ אָוֹר. וְיָאמַר
הֹוו אָמַר לְאָלָהִים, יְהָיָ אָוֹר. מָאֵרִי דְבְנִיְגָנָא אֵיהּ אָוְמָר
וְאָוְמָנָא עֲבֵיד מִיד. וְהָכִי כָל בְּנִיְגִין בָּאָרֶחֶת אֲצִילוֹתָהּ הֹוו
אָמַר יְהָיָ רְקִיעָ, יְהָיָ מָאָרָת, וְכָלָא אַתְעַבֵּיד מִיד. פְּדָ מְטָא
לְעַלְמָא דְפִרוֹדָא דָאֵיהּ עַולְם הַפְּבָדְלִים, אָמַר אָוְמָנָא
לְמָאֵרִי בְּנִיְגָנָא בְּעַשָּׂה אָדָם בְּצַלְמָנוֹ כְּדָמוֹתָנוֹ. אָמַר מָאֵרִי
בְּנִיְגָנָא וְהָאִי טָב הָוָא לְמַעַבָּד לֵיהּ. אָבָל עַתִּיד הָוָא
לְמַחְטֵי קְמָה בְּגִין דָאֵיהּ כְסִיל הָדָא הָוָא דְכַתִּיב, (משל י)

בֵּן חַכְם יִשְׁמָח אָב וּבֵן כְסִיל תּוֹגַת אָמוֹ.

אֵיהּ אָמָרָה בְתַרְךָ חֻובִיה תְלִיא בְּאַמְ"א וְלֹא בְּאַבְ"א
אָנָא בְעַיְנָא לְמַבְרִי לֵיהּ בְּדִיּוֹקָנָא דִילִי. הָדָא הָוָא

דכתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו ולא בעא לאשתתפא ביה אב"א. בזמנא דחוב מה כתיב (דף כב ע"ב) (ישעה) ובפשעכם שלחה אמרם מלכאה לאם"א ולא אמרית לך העתיד הווא למחייב. בההוא זמנה פריך ליה ותריך אמרא עמיה. ובגין דא כתיב, (משלוי) בין חכם ישמח אב ובין פסיל תוגת אמרו. דא אדם דאייה באראח אצילותות. ובין פסיל, דא אדם דבריאה.

כמו כלחו חבריא ואמרו רבי רבי, וכי אית פירודא בין אב"א ואם"א מוסטרא דאב"א אייה באראח אצילותות ומוסטרא דאיימ"א בבריאה. אמר לוון חבריא חבריא לאו הכי הו, דהא אדם דאצילותות דכר ונוקבא היה מוסטרא דאבא ואם"א. ודא אייה ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. יהי אור מוסטרא דאבא, ויהי אור מוסטרא דאמ"א. ודא אייה אדם דו פרצופין.

אבל להאי לית ביה צלם ודמות. אלא אמר עלה היה ליה חד כנוי דסליק לחושבן אלהים. וההוא כמי אייה אור וחשה. ובגין ההוא חשך דההוא בההוא פניו, אמר אבא העתיד למחייב לאדם אצילותות (נ"א דבריאה דאייה אור לבוש עלאה נ"א עליון).

והאי אייה אור דברא קודשא בריך הוא ביום ראשון דגנו זצדיקיא. וההוא חשך דאתברי ביום

קדמאות לרשייניא כמא דאת אמר, (שמואל א ב) ורשעים בחשך ידמו, ובгинן הוא חשך דהוה עתיד למחטי לההוא אור, לא בעא אבא לאשתתפה בה. ובгинן דא אמר בעשה אדם בצלמנו הוא אור. כדמותנו הוא חשך דאייה לבושא לאור. בגונא דגופא דאייה לבושא לבשمتא הדא הוא דכתיב, (איוב י) עור ובשר תלביישני. חדו כלחו ואמרו זפאה חולקנא זוכינא למשמע מלין דלא אשטעו עד בען.

פתח עוד רבי שמעון ואמר (דברים לט) ראו עתה כי אני אני הוי ואין אללים עמדיו וגוי. אמר חבריא שמעו מלין עתיקין דבעינה לגלאה בתר דאתיהיב רשו עלאה למיר. מיי ביהו דאמר ראו עתה כי אני אני הוי. אלא דא הו עילת על כל עלאין. ההוא דאתקורי עלות העלות עלת מאlein עלות. דלא עביד חד מאlein עלות שום עובדא עד דבטיל רשות מההוא דעליה. כמה דאוקימנא לעילא בעשה אדם.

בעשה ודי. על תריין אתמר. דאמר דא לההוא דלעילא מיגיה בעשה. ולא עביד מדעם אלא בראשו ואmirה מההוא דלעילא מיגיה. וההוא דלעילא מגיה לא עביד מדעם עד דבטיל עזה לחבריה. אבל ההוא דאתקורי עלת על כל עלות דלית לעילא מגיה ולא

לעתה שווה ליה. פָּמָא דָאַת אָמֵר, (ישעה מ) וְאֶל מֵתְדִּמְיוֹנִי וְאֲשֻׁוֹה יֹאמֶר קָדוֹשׁ. אָמֶר רָאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עַמְּדִי, דְּבָטִיל עַצָּה מִבְּיהָ. פְּגֻוָּנוֹת דְּהַחְנוֹא דָאַמֵּר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בָּעֵשָׂה אָדָם.

קָמוּ בְּלָהוּ חֶבְרִיא וַיֹּאמֶר רַבִּי הַב לְבָנָא רִשְׁוֹת לְמַלְלָא בְּהָאִי אַתָּר. אָמְרוּ וְהָא לֹא אָזְקַמְתָּ לְעִילָּא דְּעֲלוֹת הַעֲלוֹת אָמֶר לְכַתְּר בָּעֵשָׂה אָדָם. אָמֶר לוֹן הוּא שְׁמַעַיָּן אָזְדִּגְנִיכְיוּ מַה דְּפָוְמָכוֹן מִמְּלָלוֹן. וְהָא לֹא אָמְרִית לְכָיו הַשְׁתָּא דָאִית דְּאַתְקָרְרִי עַלְתָּה הַעֲלוֹת וְלֹא אִיהוּ הַהְוָא דְּאַתְקָרְרִי עַלְתָּה עַל כָּל עֲלוֹת. דְּלַעַלְתָּה עַל כָּל עֲלוֹת לִית לְיה תְּבִינָא דְּבָטִיל עַצָּה מִבְּיהָ דְּאִיהוּ יְחִיד קָדָם פְּלָא וּלְית לְיה שְׁוֹתְפָא.

וּבָגִין דָא אָמֶר רָאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עַמְּדִי דְּבָטִיל עַצָּה מִבְּיהָ, דְּלָא אִית לְיה תְּבִינָא וְלֹא שְׁוֹתְפָא וְלֹא חַוְשָׁבָנָא. דָאִית אַחֲד בְּשַׁתּוֹף בְּגַזְוָן דְּכָרְבָּן וְנוֹקְבָא וְאַתְמָר בְּהַוּן (ישעה נא) כִּי אַחֲד קָרָאתִיו אַבְל אִיהוּ חָד בְּלָא חַוְשָׁבָן וְלֹא שְׁתּוֹף. וּבָגִין דָא אָמֶר וְאֵין אֱלֹהִים עַמְּדִי. קָמוּ בְּלָהוּ וְאֲשַׁתְּטַחַז קְמִיה וַיֹּאמֶר וְזֹאת בָּר נְשָׁמָרִיה אָסְתָּכְפָּם עַמְּיה לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין דְּלָא הוּא מַתְגַּלְיִין לְמַלְאָכִיָּא קְדִישִׁיא.

אָמֶר לוֹן חֶבְרִיא, אִית לוֹן לְאַשְׁלָמָא קָרָא, דְּכָמָה רְזִין

טמירים את בהאי קרא. (דברים ל) אני אמת ו אחיה וגוי אני אמת ו אחיה בספирן. אחיה מסטרא דימינא חי. ומסטרא דשMAIL מותא. ו אי לא אסתפמן תרוויהו בעמודא דאמצעיתא לא אתקיים דינא. דאען במודב תלתא פחדא. ולזמנין (דף כג ע"א) אסתפמו תלתא למעד דינא, וייתי י"ד (ימינא) דאייה פשוטה לקבל שביהם דאייה ידו"ד יוד ה"א וא"ו ה"א. וקד שביבתא אתקרי יד ימין מפטרא דחס"ד. יד שמאל מפטרא דגבורה. יד ידו"ד מפטרא דעמידא דאמצעיתא. כド בר נש תפ בתויבתא hei יד שזיב ליה מן דינא. אבל כド דן על כל העלות אתרמר ביה ו אין מידי מציל.

ועוד תלת זמני אתרמר בהאי קרא אני אני אני. דאית בהון א' א' י' י' י'. דאתרמייז ביוד ה"י וא"ו ה"י, יוד ה"א וא"ו ה"א. ואית בהון ג' ווין ו' ו' ו' ו' אחיה ו אני ו אין דאתרמייז באליין שמהן. ועם כל דה דהאי קרא הָא אוקמונה חבריא לגביה אללים אחרים. כמו דאת אמר ראו עתה כי אני אני הוא, דא קודשא בריך הוא ושביבתיה דאתרמר בהו אני זה. ו אין אללים עמד דא סמא"ל ובכח"ש. אני אמת ו אחיה, אני אמת בשביבתי למן דאייה חייב. ואני אחיה בה למן דאייה זכאי. ו אין מידי מציל דא י"ד ידו"ד דאייה יהו"ה, יוד

ה"א וא"ו ה"א וְאֵתָהוּ כוֹזֶז בְּמוֹכָס"ז כוֹזֶז וְכֹלֶא קַשׁוֹט. אֲבָל מֵה דָאַתָּמֶר לְעַילָא עַלְתָה עַלְאָה דָאֵתָה עַלְתָה עַלְלָתָה כָל הַעֲלוֹת. וְהִאֵי רָזָא לֹא אַתְמֵסֶר לְכָל חַכִּימָא וְנִבְיאָה (נ"א אֲבָל מֵה דָאַתָּמֶר לְעַילָא עַל עַלְאָה דָאֵתָה עַל הַעֲלוֹת הַאֵי רָזָא לֹא אַתְמֵסֶר אֶלָא לְכָל חַכִּימָא וְנִבְיאָה).

תֵא חַזִי כַמָּה עֲלוֹת אָפָונִ סְתִימִין דָאָפָונִ מַתְלָבְשִׁין וְאָפָונִ מַוְרָכְבִּין בְּסְפִירָן, וְסְפִירָן מַרְכָבָה לְגַבְיִיהָן, דָאָפָונִ טְמִירָן מַמְחַשְׁבָתָא דְבָנִי נְשָׂא, וְעַלְיִיהָן אַתְמֵר (קהלת ח) כִי גְבוּהָ מַעַל גְבוּהָ שׁוֹמֵר וְגֹו. נְהֹרָן מַצְוִיחָצָחִין אֶלְיִין עַל אֶלְיִין. וְאֶלְיִין דַמְקָבְלִין אָפָונִ חַשּׁוֹכִין מַאֲחַרְנִין דַעֲלִיהָן דַמְקָבְלִין מַבְיִיהָן. וְעַלְתָה (על כָל) הַעֲלוֹת לִית נְהֹרָא קִיִימָא קִמְיִיהָן דָכָל נְהֹרָן מַתְחַשְׁבָן קִמְיִיהָן.

השלמה מההשומות (סימן ל"ג)

ז"י"ן מַאי עֲבִידָתְיהָ, כְמַגִּין יְמִי הַשְׁבּוּעָ. לְלַמְדָך שְׁפֵל יּוֹם יְשִׁישׁ לֹז כְחָ. וּמַאי עֲבִידָתְיהָ הַכָּא לְלַמְדָך שְׁפֵשָׁם שְׁפִישׁ חַכְמָה גְדוֹלָה בָאוֹזָן לְאַיִן תְכִלִית, כִּי יְשִׁישׁ הַכָּחָה הַהְוָא בְכָל הַאֲבָרִים, וּמַאי אֲבָרִים, שְׁבַע שְׁפִישׁ בָאָדָם. דְכַתִּיב כִי בְצָלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. ע"כ: (עד כאן מההשומות)

רְעֵיָה מִהִימָנָא

השלמה מההשומות (סימן ד)

אָמַר לֵיה בּוֹצִינָא קְהִישָׁא בְּתָר דְאַמְרָ (בראשית א) נְعָשָׂה אָדָם בְצָלָמָנוּ בְדָמוֹתֵנוּ מַאי נִידָהו

דְבָר אַחֲרָנָה נְעָשָׂה אָדָם בְצָלָמָנוּ בְדָמוֹתֵנוּ, הָא אָוּקְמוּהָ חַבְרִיָּא עַל מְלָאָכִי הַשְּׁרָת דָאָפָונִ אָמְרִי הָאֵי

דֹאמֶר לְבַתֵּר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, אָמַר לַיהֲ מַה דָּאוּקָמוּה עַל דָא מָאֵרִי מַתְנִיתֵינוּ דְמַנְהוֹן אָמְרוּ (ח'א) נְבָרָא וְמַנְהוֹן (אָמְרוּ) לֹא נְבָרָא וּקְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא בָּרָא לַיהֲ, דְכַתִּיב (בראשית א') וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. אָמַר לַיהֲ אֵי הַכִּי אֲיוֹה לֹא יְהִיב חֶלְקָא בַּיד חַד מְגִיָּהוּ וְלֹא אַתְּעַבֵּיד בְּרִיקָנָא דִילָהּוֹן אֶלְאָ בְּאַיְקוֹנִין דְמֶלֶכָא בְּצַלְמוֹ בְּרִדוֹתוֹ דָאִיהֵי צָלָם וְדָמוֹת תְּבִנִיתוֹ. אָמַר הַכִּי אֲשַׁתְּמוֹדָע. אָמַר חַם וְשָׁלוֹם. אֶלְאָ אֲנָא אִימָא דָאַתְּבָרִי בְּכֹלָא וְאַשְׁלִיטִיה עַל כֹּלָא. דָאִי הָוּה יְהִיב כֶּל חַד חַוְלִקְיהָ בְזַמָּנָא דְהָוָה בְעִסִּיה עַלְיהָ בֶל חַד הָוָה גַטְיל חַוְלִקְיהָ מְגִיהֵה, בַּי בְּמַה נְחַשֵּׁב הוּא. אֶלְאָ קְוִדָשָׁא בָרִיךְ הוּא בָרָא לַיהֲ כֶל חַד בְּרִיקָנִיהֵה, דָא מְלָכוֹת קְדִישָׁא דָאִיהֵי תְּמִוָּת בֶל,

קְרָא. אָמַר לְהָוּ בַתֵּר דְהָוָה יִדְעַיַן מַה דְהָוָה וּמַה דְעַתִּיד לִמְהָוִי וְאַפְוִן הָוָה יִדְעַיַן דְעַתִּיד לִמְחַטִּי אַמְאִי בְעַז לִמְעַבֵּד לַיהֲ. וְלֹא עוֹד אֶלְאָ דְעַזָּא וְעַזָּא הָוָה מַקְטְּרָגִי עַלְיהָ בְזַמָּנָא דָאָמַר שְׁכִינָתָא לְקְוִדָשָׁא בָרִיךְ הוּא בְעָשָׂה אָדָם, אָמְרוּ מַה אָדָם וְתַדְעָהוּ. מַה אַתְ בַּעַי לִמְבָרִי אָדָם, וְתַדְעָהוּ דְעַתִּיד לִמְחַטִּי קְמָה בְאַתָּה דִילִיה דָאִיהֵי חַשְׁךְ. דָאָור (מ"י דף ב"ח) אֲיוֹה דְכֻרָא וְחַשְׁךְ בְזַקְבָּא שְׁמָאֶלֶא חַשְׁךְ דְבָרִיאָה. בְּהָוָא זַמָּנָא שְׁכִינָתָא אָמְרָת לוֹז בְּהָאִי דְאַתָּונָן מַקְטְּרָגִין אַתָּונָן עֲתִידִים לְמַגְנָפָל. בְּדַכְתִּיב וַיַּרְאָו בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם בַּי טֹבוֹת הָנָה וְגֹו' (חַשְׁקוּ בְחֻזָּה) וְטַעַו בְּהָוָן וְאַפְיַל לוֹז שְׁכִינָתָא מַקְדּוֹשָׁה דְלָהּוֹן.

דְבַת אִסְתָּבֵל קֹודֵשׁ אֶבְרִיךְ
 הוּא וּבָרָא עַלְמָא וּכֶל בָּרִין
 דָבְרָא בְעַלְמָא וּכֶל בָה
 עַלְאיָן וַתְתַאֲזִין בְלֹא פִירָקָדָא
 בְלֹל וּכֶל בָה עַשֶּׂר סְפִירָן
 וּכֶל שְׁמָהָן וּבְנָוִין וּתְנוּין
 וְעַלְתָ בְל בְלֹא דָאִיהוּ אֲדוֹן
 עַל בְלֹא וְלִית אֲלָהָא בָר
 מְגִיה וְלֹא אִשְׁתַבָח בְכָל
 עַלְאיָן וַתְתַאֲזִין פְחוֹת מְגִיה.
 בְגִינָן דָאִיהוּ קָשָׁר דְבָלָהָו
 שְׁלִימָו דְבָלָהָו לְקִיְמָא בֵיהָ
 וּמְלֻכָתוֹ בְכָל מְשָׁלה. וּבְגִינָן
 דְלֹא אִשְׁתַבָח עַלְתָ עַל בְלֹא
 בְעַלְאיָן וַתְתַאֲזִין פְחוֹת
 מְגִיה אָפִילוּ בְחָרָם מְגִיהוּ
 (אתקריאת) אַתְקָרִיבָת אַמְוִנָת
 יִשְׂרָאֵל. וּמְסִטָּרָא דְעַלְתָ עַל
 בְלֹא אִתְמַר בָה (דברים ד') בַי
 לֹא רְאִיתֶם בְל תְמוֹנָה. אֲבָל
 מְסִטָּרָא דְשָׁאָר עַמְיוּן אִתְמַר
 בָהוּ (בָה) (במדבר י"ב) וַתְמִינָת יְיָ
 יְבִיט. אַתָא בּוֹצִינָא קָדִישָׁא
 וּשָׁאָר חֶבְרִיא וְאִשְׁתַבָחוּ
 קְמִיה וְאִמְרוּ בְעַן לִית מָאָן
 דִיבָיל לְמִיטָל מְגִיה חַוְלִקִיה

אָמְרוּ חֶבְרִיא רַבִי רַבִי
 אַדְהָכִי (נ"א אַיְהָכִי) עַזָּא
 וְעַזָּא לֹא הוּוּ מְשִׁקְרִין
 בְמְלֹולֵיהָן. הַוְדָאִי בְנוֹקְבָא
 עַתִיד אָדָם לְמַחְטִי. אָמַר
 לְהָיו הַכִּי אִמְרָה שְׁכִינָתָא
 אַתָוֹן אַזְדָמְבָתָוֹן לְקַטְרָגָא
 קָדְמִי יִתְיַיר מְחִילָא דְמְרוֹמָא,
 אֵי אַתָוֹן תְוִיתָוֹן שְׁפִירָין
 מְאָדָם בְעַזְבָדִיכָו יִאָוֹת לְכוֹ
 לְקַטְרָגָא עַלְיָה. אֲבָל אִיהוּ
 עַתִיד לְמַחְטִי בְאַתָתָא חַדָא,
 אַתָוֹן בְבָשִׁין סְגִיאָין.
 חַבְתִיכָוֹן יִתְיַיר מְבָנִי נְשָׁא
 כִמָה דְכַתִיב וַיַּרְאֹו בְנִי
 הַאֱלֹהִים אֶת בְנֹות הָאָדָם
 וְגוּ, אֶת בַת הָאָדָם לֹא
 גָּאָמֵר, אֲלֹא אֶת בְנֹות
 הָאָדָם. וְלֹא עוֹד אֲלֹא אָמֵן
 אָדָם חַב הָא אַקְדִים לִיהָ
 תְשׁוּבָה לְאַהֲדָרָא לְמְאִירָה
 לְאַתְקָנָא בְמָה דְחָב.

דְּלֹא יְהִיב לֵיה חֶר מַעֲלָמָא
אַלְאָ בּוֹרָא עַלְמִין עַלְתָּה עַל
כָּלָא, וּבֵיה תְּלִיָּא עֻונְשִׁיה
או אַגְּרִיה וְלֹא בְּמַלְאָךְ
וְשִׁרְף וְלֹא בְּשָׁום בְּרִיה
דַּעֲלָמָא וּבְגַנִּין דָא אַוְקְמוֹה
רַבְּנָן דְּמַתְּנִיתִין הַמְּשֻׁתָּף שֶׁם
שְׁמִים וְדָבָר אַחֲר גַּעֲקָר מִן
הַעוֹלָם. ע"ב: (עד באן מההשומות)

אָמְרוּ לֵיה חַבְּרִיָּא (רבירבי) אֵי
הַכִּי אַמְּמָא כּוֹלִי הָאֵי.
אָמְרָ רַבִּי שְׁמַעַן לְחַבְּרִיָּא
אֵי לֹא דְּהֹווּה הַכִּי דְּבָרָא
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַנוּא יְצָרָא
טָבָא וּבִישָׁא דָאָפָוּן אָוֹר
וְחַשְׁךְ לֹא הוֹה זָבוּ וְחוֹבָה
לְאָדָם דְּבָרִיאָה. אַלְא (בגין)

דְּאַתְּבָרִי מַתְּרוֹויִיהוּ, וּבְגַנִּין דָא (דברים ל) רְאָה נָתָתִי לְפָנֶיךָ
הַיּוֹם אֶת הַחַיִם וְגוּ. אָמְרוּ לֵיה כּוֹלִי הָאֵי אַמְּמָא. וְלֹא
הַוֹּה שְׁפִיר דָלָא אַתְּבָרִי דָלָא לְמַיְחָב וּלְגַרְמָא כָּל מַה
דְּגָרִים לְעִילָא וְלֹא הוֹה לֵיה לֹא עֻונְשׁ וְלֹא שָׁכָר.

אָמְרָ לוֹזָן מִן הַדִּין הַוֹּה לֵיה לְמַבְּרִיה כֹּה. בְּגַנִּין דְּאַוְרִיתָא
בְּגַנִּינָה אַתְּבָרִיאָת דְּכַתִּיב בָּה עֻונְשָׁא לְרַשְׁיעִיָּא
וְאַגְּרָא לְצַדִּיקִיָּא וְלֹא הוֹה אַגְּרָא לְצַדִּיקִיָּא וְעֻונְשָׁא
לְרַשְׁיעִיָּא אַלְא בְּגַנִּין אָדָם דְּבָרִיאָה (ישעה מה) לֹא תָהִו
בְּרָאָה לְשָׁבַת יָצָרָה. אָמְרוּ וְדָאִי בְּעַן שְׁמַעַנָּא מַה דָלָא
שְׁמַעַנָּא עַד הַשְׁתָּא, דְוּדָאִי לֹא בָרָא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַנוּא
מִלְתָא דָלָאו אִיהָו צְרִיךְ. וְלֹא עוֹד אַלְא אַוְרִיתָא
דְּבָרִיאָה (דף כג ע"ב) אִיהָו לְבּוֹשָׁא דְשְׁכִינָתָא. וְאֵי אָדָם לֹא
הַוֹּה עַתִּיד לְמַבְּרִי (למַחְטִי) הַוֹּת שְׁכִינָתָא בְּלֹא כְּסֹוּיָא
כְּגֻונָא דְעַבְדִי. וּבְגַנִּין דָא כָּל מִאן דְחָבָכָאלו אִפְשִׁיט
לְשְׁכִינָתָא מְלַבּוֹשָׁהָא. וְהָאֵי אִיהָו עֻונְשָׁא דָאָדָם.

וְכֹל מֵאֵן דְּמָקִים פְּקוּדִין דָּאוּרִיִּתָּא כְּאֵלֹה הוּא לְבִישׁ לְשִׁכְיָתָא בְּלִבּוּשָׁהָא. וּבְגַין דָּא אָוּקְמוֹה בְּכַסְפִּיאָא דְּצִיצִית (וְתַּפְלִין) (שםות כט) כִּי הֵיא כְּסֻוֹתָו לְבָדָה הֵיא שְׁמַלְתָּו לְעֹזֶר בְּמָה יִשְׁבֶּב בְּגָלוּתָא וְהָא אָוּקְמוֹתָה. תָּא חֲווֵי, חֲשֵׁךְ אֵיהָוּ אָוּכְמוֹ דָּאוּרִיִּתָּא אָוֹר חִיוּרוֹ דָּאוּרִיִּתָּא.

השלמה מההשומות (סימן ה)

חוּוּרוֹ דָּאוּרִיִּתָּא וּבְכָד אֵיהָוּ אָוֹר מְתַלְבֵּשׁ בְּחַשְׁךְ אָתָםָר בְּאוּרִיִּתָּא (שיר השירים א) שְׁחוֹרָה אָנִי וְנוֹאָה וּבְכָד אָסְטָלָק מְתַמֵּן אָוֹר דָּאֵיהָוּ חָוּרוֹ אָמָרָה אֵל תְּרָאָנוּי שְׁאָנִי שְׁחַרְחֹורָת וְאוּרִיִּתָּא כְּגָוֹנָא דְּבָת עִינָּא דָּאֵיהָוּ אָוּכְמָא וְשְׁפִירָא בְּאוֹר דְּנָהִיר בָּה וּבְגַין דָּא בָת עִינָּא וְאוֹר דְּנָהִיר בָּה אָמָרָה (קהלים כז) יי' אָוֹרִי וַיְשַׁעֵּי מִמְּיִ אִירָא אָוֹרִי אָוֹר יי' דָּאֵיהָי בָת עֵין וְתִרְיֵין גּוּבִין אִית לֵיה אָוֹר מְלָגָאו וְחַשְׁךְ מְלָבָר לְמַהְוִי שְׁלַטָּה בָהוּ עַל פָּל קְלִיפָּין (קליפין) הָדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים ק"ג) וּמְלָכוֹתָו בְּפָל מְשָׁלה. בְּלִבּוּשָׁא דָאָוֹר אֵיהָי שְׁלִיטָת עַל פָּל אַיְנוֹן דָאָתָמָר בָהּוֹן (שםות יי') וְלַכְלָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיה אָוֹר בְּמוֹשְׁבֹותָם וּבְלִבּוּשָׁא אָוּכְמָא שְׁלִיטָת עַל חַיִיבִיא דָאָתָמָר בָהּוֹן (شمואל א' ב') וְרַשְׁעִים בְּחַשְׁךְ יָדָמוֹ. וְעוֹד אָוֹר אֵיהָוּ מִסְטָרָא דִימִינָא דָאֵיהָוּ אָוֹר יוֹם קְדָמָה דָאָתָמָר בַּיְהָ (בראשית א) יי' אָוֹר דָא אַבְרָהָם וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְאָוֹר יוֹם. חַשְׁךְ מִסְטָרָא דְשָׁמָאלָא דָאָתָמָר בַּיְהָ בְּיִצְחָק (בראשית כ"ז) וְתַכְהִין עִינָיו מִרְאֹת וְלַחְשָׁךְ קָרָא לִילָה

**יעקב דאתלבש מתרויהו באור דימינה ובחשך דשמאלא
ובתרויהו עמודא דאמצעיתא איהו עמוד.**

(שמות י"ג) **עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם.**
ענן מسطרא דיליה מיא, חזך מسطרא דיליה אשא עמוד
איהו שלום בינייהו. הדא הוא דכתיב (איוב כ"ה) **עושה
שלום במרומיו וכד איהו באמצעיתא** (שמות ז') ולא קרב
זה אל זה כל הלילה, לא קריב מיא לאשא ולא אשא
למייא דאיהו אפריש בינייהו. ודא איהו מחלוקת בית
הליל ובית שמא שhai לשם שמים ולקבליהו תrin
אמוראי דركיעא מיכאל וגבrial ושר שלום מבריע
בינייהם דאיהו נוריא"ל, אוריאל אתקורי מسطרא דימינה
נוריאל מسطרא דשמאלא ואיהו אדם דلتתא מטרוין
שמיה שליט על כל מארץ מתניתין הדא הוא דכתיב
(בראשית א') **וירדו בדגת הים אליו תלמידי חכמים דמתרבין
בימה דאוריתא דירתי מתמן נפש היה.**

**ובעוף השמים אליו מاري רזקוון הבזוכותהון פרחין
לעילא וירtiny מתמן רוחא דאיהו עוף יעופף
בגדפיין בפקודין דעשה. ובבמה אליו עמי הארץ
דאתמר בהון** (במדבר י"ד) **אל תיראו את עם הארץ כי לחמננו**

הם. (עד כאן מההשמות)

(ואי צלחותא לאו איהי שלימה במה מלאבי חבליה רדפן אבטלה במא דאת אבר, (איוב א)
כל רודפה השגונה וגנו. ובגין דא מצלין (תהלים עח) והוא רחום יכפר עון דא סמאל
דאיהו נחש. ולא ישחית דא משחית. והרבה להשיב אף דא אף. ולא יעיר כל חמתו דא

חמה. בגין דלא יידפין בתר צלותא. וכמה מלacci חבללה תלין מניהו. שבעה ממון אונן ותלין מניהו שבעין. ובכל רקייע וركיע אונן מקטיגין ותלין מניהו עשרה אלף רבוא. זאי צלותא סליקא שלימה בעטופה דמעזה וחפלין על רישא ודרועא, אטמר בהו (דברים ח) וראו כל עמי הארץ כי שם ידו' נקרא עלייר ויראו מפה. שם יי אוקמיה דאייה תפילין הרישא. ומאן דחינ שם ידו' על רישא, בצלותא דאייה (ידו') אדני, מיד בלhone ברוחן. חדא הוא דבתייב, (תהלים צא) יפול מציך אלף וגנו.

השלמה מההשומות (המשך)

בר נהירא איהו (תהלים ל"ג) **רְגֹנֵו צִדְיקִים בֵּין וְדָא דָרְגָא צִדְיקִים חַי עַלְמַיִן וּמִתְמַן רְגַנָּה וּבִיה פּוֹרְקָנָא הַדָּא הוּא דְכִתְיב (ירמיה ב"ג) צִמָּה צִדְיק וְדָא דָאיהו עֲשִׂירָה וְצִדְיק בְּטִיל מִשְׁמָאָלָא וּמִעֲמָדָא דְאַמְצָעִיתָא מִימִינָא הַדָּא הוּא דְכִתְיב (דברים ל"ג) מִימִינו אִשְׁדָת לְמוֹ.**

תֵא חַזִי כָל אַתָּוֹן אִינְיוֹן מִסְטְּרָא דָאַתוֹן דָאָרְיִיתָא דְכָלְלוֹן בְּשִׁכְנַתָּא וְצִדְיק אִיהו בְּטִיל לְשִׁמְאָלָא קְזַח חַי דָאיהו יְצַחֵק בְּהַפּוֹך חַי עַלְמַיִן קְשִׁיר בְּשִׁמְאָלָא וְשִׁכְנַתָּא תִּתְאַה מִסְטְּרָא דְשִׁמְאָלָא אַטְמָר בָה וְהָרֶץ הִתְהַ מִסְטְּרָא דִימִינָא תָוָהו וּבָהו בּו הָוּא מִסְטְּרָא דְעַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא וְחַשְׁךְ עַל פְנֵי תָהָוּם דָא שִׁכְנַתָּא תִּתְאַה וּמָאָן גְּרִים לֵיה (ל"ה) הָאֵי אַלְא קוֹדֵשָׁא בְּרוּךְ הוּא קוֹדֵם דְבָרָא עַלְמָא הוּה סְתִים יְהוּ"ה לְבָתֵר אַתְפְּשַׁת ה' לְתַתָּא וְאַטְמָר בָה וְהָרֶץ הִתְהַ תָוָהו וּבָהו וּרְזָא דְמָלה אֱלֹה "תּוֹלְדוֹת" הַשְׁמִים "וְהָרֶץ בְּהָרָם בָה' בְּרָם תְּרִי לְקַדְתָּהוּ לְבוֹשָׁהָא תָוָהו.

וּבְגַיִן דָא כִי לֹא הַמְטִיר יי אֱלֹהִים עד לֹא הוּה נְחִית

גביעו עליה בגין דאדם אין דהוה בעלה לעילא סתיים
באין עד דאתפסת ה' מן יה'ו דאייה בינה דאייה
מקורה דגביעו דאייה נקודה סתימה ומתחן והשקה את
כל פנוי האדמה וקדם בנטחתת הוה קידשא בריך הוא
בוניה עולמות ומחריבן, בגין דא הוה גביעו נחית בההוא
זמנא הוא שירותא מחסד הדא הוא דכתיב (תהלים פ"ט)
אמרתי עולם חסך יבנה ובגין דא לא תוהו בראה לשבת
צראה ואטמר בה לא טוב להיות האדם לבדו שלא תוהו
בראה.

ובזמן דהוה תוהו אמר אלחים לנח קץ כל בשר בא
לפנוי וגו' קץ דיצחק דאטמר ביה כי אותך
ראיתי צדיק לפנוי דאי אנת הוית בעי רחמי עלייהו לא
אתחרבו ואיהו הוה אמר ליה ברמו בגין דיבעי רחמי
עלייהו ולא ימות משיח דאייה מسطרא דשמאלא.

אמר ליה והוא בוניה עולמות ומחריבן קודם דאטברי
עלמא הוה אלא מגיד מראשית אחريית דקודשא
בריך הוא הוה במחשבתיה כל דרין דהוה בוניה ואתחריבו
קדם דאטבריאו חזא דהו עבדין עובדין דיתחריבו וכיוון
דברא חשב פאליו חריב לוnid לא ממיל עד סוף יומין
דאlein תולדין בישין והוא גרמין דגנער יחרב וייבש יחרב
בבית ראשון וייבש בית שני גביעו דיליה בתריין עלמין

שכינתה על אלה ושכינתה תתאה ולנה את גלייא מה דהוה ומה דעתיך למשוי ולא בעא רחמי עלייהו עד אתה משה ובעה רחמי דעתיךין הו ישראל שלא יפקון אלא חד מעיר ונשנים ממושפה מטרא בגורה התיי דיבין ויתחר עלמא לתחה.

ובגין דבעא משה רחמין עלייהו שמאל דוחה ולא יפקון ביה ישראל וימין מקרבא דאייה ימינה מטי בלאי חסד ומשה בגין דיחב גרמיה עלייהו יהב תוקפא לדרגיה דאייה עמידא דמצעיתא דאייה אוריתא דאתיה בית במינה חדא הוא דכתיב (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו וגבין דא פורקנא ביה תליה חדא הוא דכתיב (בראשית מ"ט) לא יסור שבט מיהודה עד כי יבא שלחה דאייה משה בחושבנא.

יסוד צדיק ביה סוד תהא שמאל דוחה אף על גב דאoki מינה ביה (בראשית מו) כל הנפש הבאה ליעקב מצרים ששים ושש בגין דatkashr בשמאלא וימין מקרבת בגין לתליה מפני עמידא דמצעיתא דס"ז איבון ששים מפסכות ושיתא סדרי משנה דאתיה בז מגבורה דאייה שמאלא ששים גבריםatakriao דנטלו מגבורה דתמן אוריתא דבעל פה דאייה שכינתה תתאה כלל לא דס' מפסכות ושיתא סדרי משנה דתורה שבכתב